

Ἐπὶ τῇ 32α ἐπετειῷ τῆς Ἀρχιερωσύνης
τοῦ Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ

Μία νέα «κυφορία»

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Εἶναι ἡ τριακοστὴ δευτέρα (32α) Εὐχαριστιακὴ μας Σύναξις σήμερα, στὴν Μνήμη τοῦ Ἁγίου Παρθενίου, κατὰ τὴν ὁποία μὲ αἰσθήματα βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης, τιμοῦμε τὴν ἐπέτειο τῆς Ἀρχιερωσύνης τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος, Ὁδηγοῦ, Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ.

• Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν! Δοξάζουμε τὸν Φιλάνθρωπο Σωτῆρα μας Χριστό, μαζί μὲ τὸν Εὐσπλαγχνο Οὐράνιο Πατέρα μας, καὶ τὸν στοργικὸ Παρηγορητὴ μας, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

• Ἡ ἄνοδος τοῦ πνευματικοῦ Πατρὸς καὶ Γέροντός μας στὴν Καθέδρα τῆς Ἀρχιερωσύνης στίς 7 Φεβρουαρίου 1979, ἀπετέλεσε μίαν ἱστορικὴν τομὴν στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας γενικά, ἰδιαίτερα ὅμως στὴν ἱερὰ προσπάθεια γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς Καινοτομίας τοῦ Νέου Ἡμερολογίου καὶ τῆς Αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, σὲ πρακτικὸ καὶ θεολογικὸ ἐπίπεδο.

• Ἡ θυσιαστικὴ Του Διακονία, τὴν ὁποία ἐξήσκησε ἐπὶ τόσα ἔτη, βαδίζων τὴν Βασιλικὴν Ὁδὸν τῆς Εὐσπλαγγίας καὶ τῆς Μετριοπαθείας, ἀλλὰ μὲ ἀξιοθαύμαστη μεγαλοψυχία, τόλμη καὶ ἐπιμονή, ἔχει ἤδη καταγραφῆ στίς ἀφθαρτες σελίδες τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, τοῦ Μοναχικοῦ Βίου, τῆς Ὁρθοδόξου Πνευματικότητος, τῆς Εὐαγγελικῆς Ποιμαντικῆς, τῶν Ὁμολογιακῶν Ἀγώνων.

* * *

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί·

Πάντα ταῦτα ἐν συνόψει ὑπογραμμίζουν ἴσως τὴν ὀδύνη καὶ τὴν ἀπορία γιὰ τὴν παρατεινομένη ἀσθένεια τοῦ θεοσφραγίστου Γέροντός μας.

• Ἐν τούτοις, ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 2007, ἂν καὶ εὐρίσκεται στὴν κλίνη τῆς ἀσθενείας, δὲν εἶναι ἀδρανής, ὅπως θὰ ἐνόμιζε ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος παραμένει στὴν ἐπιφάνεια τῶν πραγμάτων καὶ γεγονότων.

• Ἡ θεοχαρίτων προσωπικότητα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας εἶναι, ὅς μοῦ ἐπιτραπῆ νὰ ἐκφρασθῶ ἔτσι, εἶναι ἓνα παγόβουνο.

• Μέχρι πρό τινος βλέπαμε και γνωρίζαμε μόνο την όρατή κορυφή Του· τώρα όμως, μᾶς ἀποκαλύπτεται ἐν μυστηρίῳ μία *πραγματικότης*, τὴν ὁποία στὸ παρελθὸν ἢ ἀγνοούσαμε ἢ μόνο ὑποψιαζόμεθα.

* * *

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί·

Ἡ βραδεῖα, ἀλλὰ σταθερὰ ἀνάδυσις αὐτῆς τῆς ἄλλης *πραγματικότητος* πραγματοποιεῖται μὲ ἓνα μυστηριῶδες *τελετουργικό*, καθὼς συν-οδεύουμε πρὸς τὶς Πύλες τῆς ὄντως Ζωῆς.

• Στηρίζουμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο: Ἐκεῖνος ἐμᾶς καὶ ἐμεῖς Ἐκεῖνον. Δὲν ὑπάρχει *ἐπικοινωνιακὸ κενό*.

• Τὸ εἶναι μας ἀνοίγεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον στὸ Φῶς, ὅπως τὴν ἀνοιξι ἀνοίγουν τὰ ἄνθη γιὰ νὰ δεχθοῦν τὴν ζωὴ καὶ νὰ δώσουν ζωὴ.

• Ὅσο τὸ *Τέλος* ἐγγίζει, τόσο ἀναδεικνύεται τὸ μυστήριο καὶ ἡ ἱερότητα τῆς Ζωῆς...

* * *

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί·

Ὁ χριστοκίνητος Γέροντάς μας βιώνει τώρα μία κατάστασι εὐχαριστίας καὶ δοξολογίας πρὸς τὸν Κύριό μας, διότι στὸ στάδιο αὐτὸ τῆς ζωῆς Του εὐρίσκεται –ὅπως ἄλλωστε καὶ λαχταροῦσε– μέσα στὸν οἶκειο Του *χῶρο*: στὸ Μοναστήρι Του, στὸ κελλάκι Του, μπροστὰ ἀκριβῶς στὸ παρεκκλήσι καὶ μέσα στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, στὴν πνευματικὴ Του Οἰκογένεια, περιτριγυρισμένος ἀπὸ τὰ πλέον ἀγαπητά Του πρόσωπα, ἀνάμεσα στὰ προσφιλή Του ἀντικείμενα: Εἰκόνες, κανδήλια, κομποσχοῖνια, ἔπιπλα, φωτογραφίες, ἀναμνήσεις μᾶς πολυκύμαντης ζωῆς...

• Καὶ *έτοιμάζεται!*... Καὶ *ώριμάζει* μέσα σὲ ἓνα εὐκρατο κλίμα προσευχῆς, γαλήνης, ἀγάπης, στοργῆς καὶ τρυφερότητος.

• Τὸ στάδιο αὐτὸ εἶναι μία νέα *κνοφορία*, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ καὶ αὐτὴ τὸν χρόνο της καὶ τοὺς ρυθμούς της· ἀκριβῶς γι' αὐτό, εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ μία ἀπλῆ ὁδυνηρὰ ἀναμονή: *διαθέτει ἓναν μυστηριώδη καὶ πολύτιμο χαρακτήρα*.

* * *

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί·

Στὶς γνήσιες ἐν Χριστῷ διαπροσωπικὲς σχέσεις, τὸ πᾶν δὲν εἶναι ἡ *λεκτικὴ ἐπικοινωνία*· τὸ πλέον σημαντικό καὶ οὐσιῶδες εἶναι ἡ ψυχικὴ καὶ συναισθηματικὴ, κατ' ἀκριβείαν ἡ *πνευματικὴ ἐπικοινωνία*.

• Ἄς ἐξακολουθήσουμε λοιπὸν νὰ ὑφαίνουμε γύρω ἀπὸ τὸν πολυσέβαστο Μητροπολίτη μας ἓναν *ἰστό τρυφερότητος καὶ ἀγάπης*· ἔτσι, θὰ

εἴμεθα πραγματικά παρόντες δίπλα Του καὶ ἐπικοινωνοῦντες βαθειὰ μαζί Του ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

- Ὅσοι ἔχουμε τὴν εὐλογία νὰ Τὸν ἐπισκεφθοῦμε καὶ προσεγγίσουμε, μαζί μὲ τὸ θυμίαμα τῆς προσευχῆς μας, ἃς συμμετέχουμε στὸ παρατεινόμενο ἀποχαιρετιστήριο τελετουργικὸ γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τῆς αἰώνιας Ἐνοήσεως, μὲ τὴν βαθειὰ ἐγγύτητα καὶ ἐπαφὴ τῆς ἐν Χριστῷ Ἁγάπης: μὲ μία φωνὴ ποὺ θὰ ἀγγίξει τὸ εἶναι Του· μὲ ἓνα βλέμμα ποὺ θὰ λήη τὰ πάντα· μὲ ἓνα χειροφίλημα ποὺ θὰ ἐνώνη τις καρδιές μας.

- Ἔτσι, θὰ δοθοῦν ἀπαντήσεις στὰ ἐρωτήματά μας καὶ θὰ λυθοῦν οἱ ἀπορίες μας· διότι, τὸ μυστήριον καὶ ἡ ἱερότητα τῆς Ζωῆς ποὺ κνοφορεῖται, ἀποκαλύπτονται ὅταν ἐπιτρέπουμε στὸν Θεῖο Παράκλητο νὰ παρηγορῇ τὴν ὑπαρξί μας, νὰ τὴν πλημμυρίσει μὲ **Εὐσπλαγγνία** καὶ **Συμπόνια**, ὥστε νὰ εὐρισκώμεθα διαρκῶς σὲ κοινωνία μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

7η Φεβρουαρίου 2011

† Ἁγίου Παρθενίου Λαμφάκου

Ὁ Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς